

overføres til Danmark med henblik på fuldbyrdelse af en eventuel straf her i landet.

5.1.3. Fængslingskendelse

Udlevering til strafforfølgning kan efter udleveringslovens § 3 kun ske, hvis der i den medlemsstat, der anmoder om udlevering, er truffet beslutning om, at den eftersøgte person, skal anholdes eller fængsles for den pågældende handling.

Udkastet til rammeafgørelse indebærer ingen ændringer i, at udlevering kan ske til strafforfølgning eller straffuldbyrdelse. Det følger i øvrigt af artikel 9 i udkastet, der vedrører den europæiske arrestordres indhold og form, at der skal foreligge en eksigibel dom (straffuldbyrdelse) eller en anholdelsesbeslutning (strafforfølgning) i forbindelse med fremsendelsen af den europæiske arrestordre.

Udkastet til rammeafgørelse nødvendiggør således ikke ændringer af denne bestemmelse i udleveringsloven.

5.1.4. Flere lovovertrædelser

Efter § 3, stk. 4, kan udlevering til strafforfølgning eller straffuldbyrdelse for flere strafbare forhold finde sted, selv om betingelserne vedrørende strafferammen, anholdelsesbeslutningen eller varigheden af en frihedsstraf i en endelig dom, alene er opfyldt med hensyn til et af de strafbare forhold.

Udkastet til rammeafgørelse indeholder ikke bestemmelser om, hvordan medlemsstaterne skal forholde sig, hvis der foreligger flere overtrædelser, og udkastet nødvendiggør derfor ikke ændringer af denne bestemmelse i udleveringsloven.

5.1.5. Bevismæssigt grundlag

Hvis det på grund af særlige omstændigheder må antages, at sigtelsen eller dommen vedrørende en handling, for hvilken der søges udlevering, savner tilstrækkeligt bevismæssigt grundlag, må udlevering for handlingen ikke finde sted, jf. udleveringslovens § 3, stk. 5.

Hovedreglen efter 1957-konventionen er, at det anmodede lands myndigheder er forpligtet til uden nærmere bevismæssig prøvelse at lægge den udenlandske dom eller beslutning om anholdelse eller fængsling til grund ved udleveringssagens afgørelse.

Det følger således af artikel 12 i 1957-konventionen, at en anmodning om udlevering skal være ledsaget af bl.a. udskrift af en retskraftig straffedom eller beslutning om sikkerhedsforanstaltning eller af en arrestordre eller anden beslutning med samme virkning, der er udstedt i overensstemmelse med den i den be-

gærende stats lovgivning foreskrevne fremgangsmåde.

Danmark har i forbindelse med ratifikationen af 1957-konventionen afgivet en erklæring om, at danske myndigheder, når særlige omstændigheder skønnes at gøre det påkrævet, kan anmode det land, der fremsætter en udleveringsbegæring, om at tilvejebringe bevismateriale, der sandsynliggør, at den pågældende er skyldig, og afslå begæringen, hvis materialet findes utilstrækkeligt. Denne erklæring finder også anvendelse i forbindelse med udlevering til andre EU-lande.

Artikel 3 og artikel 4 i udkastet til rammeafgørelse indeholder en række udtømmende obligatoriske og fakultative afslagsgrunde. Efter bestemmelserne vil det ikke være muligt at slå en europæisk arrestordre under henvisning til, at det bevismæssige grundlag må anses for utilstrækkeligt.

Gennemførelsen af rammeafgørelsen kræver derfor ændringer af udleveringslovens § 3, stk. 5, således at bestemmelsen ikke finder anvendelse i forhold til udlevering til et andet EU-land. Det tilføjes, at bestemmelsen allerede i dag skønnes at være uden selvstændig praktisk betydning i forhold til udlevering til andre EU-lande.

5.1.6. Politiske lovovertrædelser

Efter udleveringslovens § 5 må udlevering for en politisk lovovertrædelse ikke finde sted. Der kan dog ske udlevering for en politisk lovovertrædelse til et andet EU-land, når handlingen er omfattet af artikel 1 og artikel 2 i den europæiske konvention om bekæmpelse af terrorisme. Endvidere kan udlevering finde sted, når handlingen er omfattet af artikel 2, jf. artikel 1, i FN-konventionen til bekæmpelse af terrorbombninger.

I lovforslag nr. L 35 af 13. december 2001 om ændring af straffeloven, retsplejeloven, lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet, våbenloven, udleveringsloven samt lov om udlevering til Finland, Island, Norge og Sverige (Gennemførelse af FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 1373 (2001) samt øvrige initiativer til bekæmpelse af terrorisme m.v.) foreslås det yderligere, at udlevering skal kunne ske, hvis handlingen er omfattet af artikel 2, jf. artikel 1, i FN-konventionen til bekæmpelse af finansiering af terrorisme.

Udkastet til rammeafgørelse indebærer, at det ikke længere vil være muligt at afslå en udleveringsbegæring til et andet EU-land under henvisning til, at sagen vedrører en politisk lovovertrædelse. Gennemførelsen af rammeafgørelsen vil derfor forudsætte, at artikel 5